

*Константинов Д. В.,**здобувач**Науково-дослідного інституту публічного права*

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Анотація. Статтю присвячено аналізу системи нормативно-правових актів, що загалом регулюють діяльність суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері фізичної культури і спорту.

Уточнено, що у сфері фізичної культури і спорту існує два різновиди суб'єктів адміністративно-правових відносин – органи публічної адміністрації та суб'єкти розвитку фізичної культури і спорту, що не мають владних функцій (інші суб'єкти). Правові засади їхньої діяльності можуть бути об'єктивовані як актами загальної спрямованості, так і спеціалізованими. Тому визначено, що правові засади діяльності суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері фізичної культури і спорту мають загальний та спеціальний характер, складають складну систему нормативного забезпечення побудови взаємовідносин таких суб'єктів, а також зміщують перелік принципів реалізації їхніх правових можливостей.

До системи таких віднесено: Конституцію України; рішення Конституційного суду України; міжнародні нормативно-правові акти, які були ратифіковані Верховною Радою України або мають регулятивний вплив; Закон України «Про фізичну культуру і спорт»; секторальні Закони України, до яких належать усі інституційно-функціональні Закони України, а також: «Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні», «Про антидопінгову діяльність у спорті», «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні», «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» тощо; акти стратегічного планування; підзаконні акти, у тому числі відомчого характеру, основними з яких є постанови, розпорядження Кабінету Міністрів України, накази Міністерства молоді та спорту України; угоди про співробітництво.

Ключові слова: адміністративно-правові відносини, інші суб'єкти у сфері фізичної культури і спорту, правові засади діяльності, публічна адміністрація, фізична культура і спорт, фізіологічне благополуччя, фізкультурно-оздоровчі послуги.

Постановка проблеми. У сфері фізичної культури і спорту існує два різновиди суб'єктів адміністративно-правових відносин – органи публічної адміністрації та суб'єкти розвитку фізичної культури і спорту, що не мають владних функцій (інші суб'єкти). Узагальнюючи, правовими засадами діяльності таких суб'єктів є сукупність нормативно-правових актів, які є нормативним підґрунтям для їхньої організаційної діяльності, об'єктивізацією відповідних принципів. Це дослідження має за мету визначити систему таких актів, що надасть можливість надалі виявити загальні основи функціонування суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері фізичної культури і спорту.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Зазначена проблематика має свій безпосередній вихід у межах спеціалізованих праць вчених, що досліджували питання публічного управління, адміністрування та державного регулювання галузі фізичної культури і спорту. До таких зокрема слід віднести С. Балабана, Б. Зіріна, М. Журбу тощо. Зазначені вчені досить ґрунтовно висвітлили окремі аспекти цієї проблематики, однак особливістю, власне, цього дослідження є необхідність визначення правових засад діяльності органів публічної адміністрації та інших суб'єктів у сфері фізичної культури і спорту через призму їхньої приналежності до конкретних різновидів адміністративно-правових відносин.

Виклад основного матеріалу. Загалом щодо сукупності нормативно-правових актів, які регулюють діяльність суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері фізичної культури і спорту, з нашої точки зору, найбільш доцільним є розподіл за їх юридичною силою. Тому спочатку проаналізуємо Конституцію та конституційні норми, потім – міжнародні нормативно-правові акти, які були ратифіковані Верховною Радою України або мають регулятивний вплив, після чого звертаємо увагу на закони, стратегічні програми й документи, та нарешті – на інші підзаконні нормативно-правові акти.

Конституція як основний закон держави встановила, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю тому необхідно дбати про забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя [1]. А ст. 49 встановила обов'язок держави дбати про розвиток фізичної культури і спорту, забезпечуючи тим самим належний рівень охорони здоров'я населення країни. Визнаючи тим самим, що рівень здоров'я населення залежить від рівня фізичної культури і спорту [1; 2].

Окрім ст. 49, деякі інші приписи Конституції також стосуються досліджуваної тематики, оскільки визначають загальні правові та інституційні засади управління, зокрема й для галузі фізичної культури і спорту: повноваження Верховної Ради, Президента та Уряду України (ст. 85, 106, 116); порядок утворення, реорганізації, ліквідації міністерства та порядок призначення міністрів (ст. 114, 116); вимоги щодо несуміщення посади міністра (ст. 120); вимоги до нормативної фіксації структури, повноважень, порядку діяльності центральних органів виконавчої влади (ст. 19, 117); компетенція органів місцевого самоврядування у соціальнокультурній сфері (ст. 143), тощо. Актуальними для управління в галузі фізичної культури і спорту є й інші правила публічного адміністрування (недопущення створення в органах виконавчої влади, виконавчих органах місцевого самоврядування, у навчальних закладах та

інших державних установах і організаціях підрозділів політичних партій – ч. 3 ст. 37), але найбільш вагоме значення мають утверджені принципи верховенства права, пріоритету прав і свобод людини, законності, рівності [1; 3, с. 44].

Іншим джерелом права, що стосується цієї сфери є рішення Конституційного суду України. Так, наприклад, у справі за конституційним поданням народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу четвертого ст. 2, частини другої ст. 6, частин першої, другої ст. 10 Закону України «Про молодіжні та дитячі громадські організації» (справа про молодіжні організації) Конституційний суд України надавав правову оцінку, визначивши що частиною другою ст. 6 Закону «молодіжний рух в Україні координується Українським національним комітетом молодіжних організацій, який є незалежною неурядовою організацією і має статус всеукраїнської спілки молодіжних та дитячих громадських організацій». Тим самим держава визначила Український національний комітет молодіжних організацій координатором молодіжного руху в Україні і встановила статутні цілі цього об'єднання громадян (спілки таких об'єднань), що не лише суперечить принципу багатоманітності суспільного життя, а й порушує право на свободу об'єднання, зокрема можливість вільного визначення учасниками об'єднань громадян правомірних цілей їх утворення та способів діяльності відповідно до частини першої ст. 36 Конституції України. Тому положення частини другої ст. 6 Закону, Конституційним судом вважається таким, що не відповідає Конституції України [4]. Так загалом аналізований Закон не відповідає сучасним реаліям розвитку цієї сфери, через що втратив чинність у 2021 році. Наразі ці питання врегульовано Законом України «Про основні засади молодіжної політики», яким врегульовано особливості організаційних і правових засад утворення та діяльності молодіжних та дитячих громадських об'єднань [5].

Отже, при визначенні правових засад діяльності суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері фізичної культури і спорту необхідно також враховувати рішення Конституційного суду України.

Щодо загальноновизнаних принципів і норм міжнародного права, вони містяться у статуті Організації Об'єднаних Націй, деклараціях і резолюціях Генеральної Асамблеї ООН, документах інших міжнародних організацій з найбільш загальних і глобальних питань міжнародного правопорядку, багатосторонніх договорах (конвенціях), рішеннях Міжнародного Суду [3].

Також є кілька міжнародних документів, які регулюють національну фізичну культуру і спорт, серед таких: Конвенція ЮНЕСКО про боротьбу з допінгом у спорті (2005 рік) [6]: ця конвенція забезпечує основу для міжнародного співробітництва в боротьбі з допінгом у спорті. Вона містить рекомендації щодо запобігання та виявлення використання речовин і методів, що підвищують продуктивність у спорті; Європейська спортивна хартія Ради Європи (2021 рік) [7]: цей документ викладає основні принципи спортивної політики в Європі, який пропагує важливість фізичного виховання та спорту для всіх людей, незалежно від їх віку, статі чи здібностей; Всесвітній антидопінговий кодекс (2003 рік (перша редакція)) [8]: це набір правил, які регулюють використання наркотиків та інших заборонених речовин у спорті. Він забезпечує основу для антидопінгової політики, процедур і санкцій, які застосовують національні та міжнародні спортивні організації. Він

також функціонує в поєднанні з вісьмома міжнародними стандартами, які спрямовані на сприяння узгодженості між антидопінговими організаціями в різних сферах; Олімпійська хартія Міжнародного олімпійського комітету (2020 рік): це збірка фундаментальних принципів Олімпізму, правил та роз'яснень, затверджених Міжнародним олімпійським комітетом. Вона регламентує організацію, дію та процеси Олімпійського руху і визначає умови проведення Олімпійських ігор. По суті, Олімпійська хартія виконує три основних завдання: а) як основний інструмент конституційного характеру, визначає та відроджує фундаментальні принципи та невід'ємні цінності Олімпізму; б) це і статут Міжнародного олімпійського комітету; в) визначає основні права і обов'язки трьох головних складників Олімпійського руху, а саме: Міжнародного олімпійського комітету, міжнародних федерацій та національних олімпійських комітетів, а також організаційних комітетів Олімпійських ігор, які повинні дотримуватись Олімпійської хартії [9]; Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права людей з обмеженими можливостями (2006 рік) [10]: ця конвенція сприяє залученню людей з обмеженими можливостями до всіх аспектів життя суспільства, включаючи спорт. Вона підкреслює право людей з обмеженими можливостями брати участь у фізичній активності та спорті нарівні з іншими.

Ці та інші міжнародні документи відіграють важливу роль у регулюванні національної фізичної культури і спорту, пропаганді чесної гри, забезпеченні здоров'я та благополуччя спортсменів.

Все ж таки базовим для управління досліджуваною галуззю є Закон України «Про фізичну культуру і спорт» [11]. Ним встановлюються принципи державної політики у галузі фізичної культури та спорту, а також надаються повноваження органам управління в цій сфері, визначається статус фізкультурно-спортивних організацій, закріплюється базове законодавче поле для розвитку фізичної культури та спорту й для суддівства та кваліфікації спортсменів в Україні. Крім того, ним регулюються організаційні, інформаційні, кадрові, фінансові та інші аспекти забезпечення розвитку фізичної культури і спорту в країні.

Поряд із Законом України «Про фізичну культуру і спорт», відносини у досліджуваній галузі регламентуються окремими, більш спеціалізованими, актами вищої юридичної сили, покликаними упорядкувати якийсь один сектор/напрямок цієї галузі, вирішити одну чи декілька її проблем [3]. До таких належать усі інституційно-функціональні Закони України (наприклад, «Про Кабінет Міністрів України», «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про адміністративну процедуру», «Про адміністративні послуги» тощо), а також: «Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні» [12], яким регулюються державна підтримка та сприяння розвитку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень; «Про антидопінгову діяльність у спорті» [13], який визначає правові та організаційні засади провадження антидопінгової діяльності в Україні, повноваження органів державної влади та органів місцевого самоврядування, обов'язки відповідних закладів, установ, організацій та фізичних осіб щодо запобігання застосуванню та поширенню допінгу у спорті; «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» [14], який визначає основні засади для фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю, умов для їх занять фізичною культурою і спортом; «Про державні соціальні

стандарти та державні соціальні гарантії» [15], який визначає державні соціальні нормативи надання послуг у сфері фізичної культури і спорту та інші.

Щодо підзаконних актів, доцільно виділити: 1) укази Президента України (наприклад, «Про Національну доктрину розвитку фізичної культури і спорту» [16]; «Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня фізичної культури і спорту» [17]); 2) постанови, розпорядження Кабінету Міністрів України (наприклад, «Про призначення стипендії Кабінету Міністрів України видатним спортсменам, тренерам та дітям фізичної культури і спорту» [18]; «Деякі питання діяльності закладів фізичної культури і спорту в умовах введення воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану в Україні» [19]; «Про затвердження Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року» [20], яка визначає пріоритети державної політики, що передбачені Законом України «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики».

Слід врахувати, що основний масив правових норм, які регулюють відносини у цій сфері, міститься у відомчих нормативних актах Міністерства молоді та спорту України, як приклад, в наказах: «Про затвердження Порядку проведення конкурсу серед претендентів на призначення стипендій Кабінету Міністрів України для видатних спортсменів, тренерів та дітей фізичної культури і спорту» [21]; «Про затвердження форми звітності № 2-ФК (річна) «Звіт із фізичної культури і спорту» та Інструкції щодо її заповнення» [22]; «Про затвердження Державного соціального стандарту у сфері фізичної культури і спорту» [23]; «Про утворення комісії із визначення підприємств, установ і організацій, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період» [24]; «Про затвердження Складу спортсменів державної установи «Державний центр олімпійської підготовки із волейболу пляжного» на 2023 рік» [25]; «Про затвердження Стратегічного плану діяльності Міністерства молоді та спорту України на 2023–2025 роки» [26]; «Про утворення міжвідомчої робочої групи «Національна платформа доброчесності спорту»» [27]; «Про деякі питання проведення всеукраїнських спортивних заходів в умовах воєнного стану» [28] тощо.

Так, наприклад, Державний соціальний стандарт у сфері фізичної культури і спорту цікавий тим, що він не тільки встановлює соціальні норми і нормативи у сфері фізичної культури і спорту, він також регулює надання послуг у цій сфері шляхом встановлення вимог до надання послуг з фізичної культури і спорту та показників їхньої якості. Наприклад, для моніторингу та контролю якості послуг застосовуються такі критерії: відповідність обсягу та змісту отриманої послуги; ступінь покращення емоційного, психологічного, фізичного стану отримувачів послуг; економічна ефективність послуг; опитування про якість отриманих послуг [23]. Своєю чергою, у наказі «Про деякі питання проведення всеукраїнських спортивних заходів в умовах воєнного стану» встановлено необхідність дотримання переліку безпекових умов для організації проведення в окремих місцевостях України спортивних змагань та зборів, визначено їхнє фінансування та скасовано положення попередньо діючих засад організації навчально-тренувального процесу національних збірних команд України в особливих умовах [28].

Окремо зазначимо, що питання взаємодії між національними органами у молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту регламентуються угодами. Так, зокрема Угода між

Міністерством молоді та спорту України та Агенцією з питань молоді та спорту Республіки Північна Македонія про співробітництво у молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту від 16 червня 2021 року визначає, що Сторони на основі взаємності та принципів рівності співпрацюють по таким питанням: а) обмін інформацією стосовно планів розвитку, управління та напрямів реформування молодіжної сфери, сфери фізичної культури і спорту; б) обмін фахівцями у сфері фізичної культури і спорту; в) обмін інформацією та публікаціями з питань будівництва і реконструкції спортивних споруд, а також питань спортивної медицини та антидопінгової діяльності; г) обмін досвідом з питань підготовки спортсменів обох Сторін до Олімпійських ігор та їх акліматизації; е) обмін досвідом між державними та недержавними асоціаціями та організаціями, залученими до питань науково-дослідницької роботи у цих сферах; ф) обмін досвідом з питань розвитку волонтерських рухів, мобільності молоді, сприяння розвитку молодіжних громадських організацій та інших питань молодіжної сфери, що становлять спільний інтерес; г) обмін інформацією та публікаціями з усіх питань формування та реалізації державної політики у молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту [29]. Аналогічні угоди були укладені і з іншими країнами.

Отже, можемо узагальнити, що правові засади діяльності суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері фізичної культури і спорту мають загальний та спеціальний характер, складають складну систему нормативного забезпечення побудови взаємовідносин таких суб'єктів, а також вміщують перелік принципів реалізації їхніх правових можливостей.

Висновки. Конституція України, міжнародні договори і профільне законодавство є тим нормативним підґрунтям, що загалом визначає правові засади діяльності суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері фізичної культури і спорту. Деталізація змісту та сутності таких відносин забезпечується, з одного боку статутними актами регулювання діяльності публічної адміністрації, а з іншого – установчими документами та галузевими актами суб'єктів господарювання у цій сфері.

Література:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Офіційний вебпортал парламенту України*, 2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA-96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Зирін Б. О. Адміністративно-правове регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2020. 234 с.
3. Журба М. А. Публічне управління у галузі фізичної культури і спорту: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Національний університет «Одеська юридична академія», Одеса, 2017. URL: http://dspace.onu.edu.ua/bitstream/handle/11300/8048/Diss_Jurba.pdf?sequence=3&isAllowed=y
4. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу четвертого статті 2, частини другої статті 6, частин першої, другої статті 10 Закону України «Про молодіжні та дитячі громадські організації» (справа про молодіжні організації) від 13 грудня 2001 року. Справа № 1-43/2001. *Вебсторінка Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v018p710-01#Text>
5. Про основні засади молодіжної політики: Закон України від 27.04.2021 р. № 1414-IX. *Вебсторінка Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1414-20#Text>

6. International Convention against Doping in Sport. UNESCO, 2021. URL: <https://en.unesco.org/themes/sport-and-anti-doping/convention>
7. The European Sports Charter. Council of Europe, 2021. URL: <https://www.coe.int/en/web/sport/european-sports-charter>
8. The World Anti-Doping Code. World Anti-Doping Agency, 2021. URL: <https://www.wada-ama.org/en/what-we-do/world-anti-doping-code>
9. Олімпійська Хартія. Міжнародний олімпійський комітет, 2020 року. URL: <https://noc-ukr.org/about/officialdocuments/olimpiyska-khartiya/>
10. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права людей з обмеженими можливостями (2006). Конвенцію ратифіковано Законом № 1767-VI від 16.12.2009. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71#Text
11. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24.12.1993 р. № 3808-XII. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text>
12. Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні: Закон України від 14.09.2000р. №1954-III. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1954-14#Text>
13. Про антидопінгову діяльність у спорті: Закон України від 26.01.2022 р. № 2011-IX. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2011-20#n241>
14. Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні: Закон України від 06.10.2005 р. № 2961-IV. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15#Text>
15. Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії: Закон України від 05.10.2000 р. № 2017-III. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2017-14#Text>
16. Про Національну доктрину розвитку фізичної культури і спорту: Указ Президента України від 28 вересня 2004 р. № 1148/2004. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1148/2004#Text>
17. Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня фізичної культури і спорту: Указ Президента України від 11.09.2021 р. № 467/2021. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/467/2021#Text>
18. Про призначення стипендій Кабінету Міністрів України видатним спортсменам, тренерам та дітям фізичної культури і спорту: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.02.2023 № 129-р. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/129-2023-%D1%80#Text>
19. Деякі питання діяльності закладів фізичної культури і спорту в умовах введення воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану в Україні: Постанова Кабінету Міністрів України від 19.08.2022 р. № 929. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929-2022-%D0%BF#Text>
20. Про затвердження Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року: від 4 листопада 2020 р. № 1089. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-2020-%D0%BF#Text>
21. Про затвердження Порядку проведення конкурсу серед претендентів на призначення стипендій Кабінету Міністрів України для видатних спортсменів, тренерів та дітей фізичної культури і спорту: Наказ Міністерства молоді та спорту України від 03.12.2013 р. № 1176. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z2145-13#Text>
22. Про затвердження форм звітності № 2-ФК (річна) «Заїт із фізичної культури і спорту» та Інструкції щодо її заповнення: Наказ Міністерства молоді та спорту України від 27.09.2021 р. № 3589. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1346-21#Text>
23. Про затвердження Державного соціального стандарту у сфері фізичної культури і спорту: Наказ Міністерства молоді та спорту України від 28.03.2013 р. № 1. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0559-13#n13>
24. Про утворення комісії із визначення підприємств, установ і організацій, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період: Наказ Міністерства молоді та спорту України від 08.02.2023 р. № 631. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://mms.gov.ua/pras/pro-utvorennia-komisii-iz-vyznachennia-pidpriemstv-ustanov-i-orhanizatsii-yaki-je-kryuchno-vazhlyvymy-dlia-funktsionuvannia-ekonomiky-ta-zabezpechennia-zhyttiedialnosti-naselennia-v-osobly>
25. Про затвердження Складу спортсменів державної установи «Державний центр олімпійської підготовки із волейболу пляжного» на 2023 рік: Наказ Міністерства молоді та спорту України від 10.01.2023 р. № 92. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://mms.gov.ua/pras/pro-zatverdzhennia-skladu-sportsmeniv-derzhavnoi-ustanovy-derzhavnyi-tsentri-olimpiiskoi-pidhotovky-iz-voleibolu-pliazhnogo-na-2023-rik>
26. Про затвердження Стратегічного плану діяльності Міністерства молоді та спорту України на 2023-2025 роки: Наказ Міністерства молоді та спорту України від 29.12.2022 р. № 5218. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://mms.gov.ua/pras/pro-zatverdzhennia-stratehichnogo-plani-dialnosti-ministerstva-molodi-ta-sportu-ukrainy-na-2023-2025-roky>
27. Про утворення міжвідомчої робочої групи «Національна платформа доброчесності спорту»: Наказ Міністерства молоді та спорту України від 22.09.2022 р. № 3567. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://mms.gov.ua/pras/pro-utvorennia-mizhvidomchoi-robochoi-hrupy-natsionalna-platforma-dobrochesnosti-sportu>
28. Про деякі питання проведення всеукраїнських спортивних заходів в умовах воєнного стану: Наказ Міністерства молоді та спорту України від 28.05.2022 р. № 1587. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: <https://mms.gov.ua/pras/pro-deyaki-ritannya-provedennya-vseukrayinskih-sportivnih-zahodiv-v-umovah-voennogo-stanu>
29. Угода між Міністерством молоді та спорту України та Агенцією з питань молоді та спорту Республіки Північна Македонія про співробітництво у молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту від 16.06.2021 р. *Верховна Рада України офіційний сайт*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/808_002-21#Text

Konstantynov D. Legal principles of the activities of parties to administrative relations in the field of physical culture and sports

Summary. The article is devoted to the analysis of the system of regulatory and legal acts that generally regulate the activity of subjects of administrative and legal relations in the field of physical culture and sports.

It was clarified that in the field of physical culture and sports there are two types of subjects of administrative and legal relations – public administration bodies and subjects of the development of physical culture and sports that do not have power functions (other subjects). The legal bases of their activity can be objectified both by acts of general orientation and specialized ones. Therefore, it is determined that the legal principles of the activity of subjects of administrative-legal relations in the field of physical culture and sports have a general and special nature, constitute a complex system of regulatory support for the construction of relationships between such subjects, and also contain a list of principles for the realization of their legal capabilities.

This system includes: the Constitution of Ukraine; decision of the Constitutional Court of Ukraine; international legal acts that have been ratified by the Verkhovna Rada of Ukraine

or have a regulatory impact; Law of Ukraine "On Physical Culture and Sports"; sectoral Laws of Ukraine, which include all institutional and functional Laws of Ukraine, as well as: "On support of the Olympic, Paralympic movement and sports of the highest achievements in Ukraine", "On anti-doping activities in sports", "On rehabilitation of persons with disabilities in Ukraine", "On state social standards and state social guarantees" etc.; acts of strategic planning; by-laws,

including those of a departmental nature, the main of which are resolutions, orders of the Cabinet of Ministers of Ukraine, orders of the Ministry of Youth and Sports of Ukraine; cooperation agreements.

Key words: administrative and legal relations, other subjects in the field of physical culture and sports, legal basis of activity, public administration, physical culture and sports, physiological well-being, physical culture and health services.